

משנה – נדרים

פרק א - משנה א

כָּל כְּנוּיֵי נְדָרִים כְּנְדָרִים, וְחֲרָמִים {א} כְּחֲרָמִים, וְשָׁבוּעוֹת כְּשָׁבוּעוֹת, וְנִזְרוֹת כְּנִזְרוֹת. הָאוֹמֵר לְחֵבְרוֹ, מְדַרְנִי מִמָּה, מִפְּרִשְׁנִי מִמָּה, מְרַחֵקְנִי מִמָּה, שְׂאִינִי אוֹכֵל {ג} לָךְ {ד}, שְׂאִינִי טוֹעֵם לָךְ, אֶסוּר. מְנַדֶּה {ה} אֶנִּי לָךְ, רַבִּי עֲקִיבָא הֵיךְ חוֹכֵךְ בְּזָה לְהַחֲמִיר {ו}. כְּנְדָרֵי רְשָׁעִים, נָדַר בְּנִזִּיר, וּבִקְרָבָן, וּבְשָׁבוּעָה. כְּנְדָרֵי כָּשָׁרִים, לֹא אָמַר כְּלוּם. כְּנִדְבוֹתָם, נָדַר {ז} בְּנִזִּיר וּבִקְרָבָן:

פרק א - משנה ב

הָאוֹמֵר לְחֵבְרוֹ, קוֹנֵם {יא} קוֹנֵחַ, קוֹנֵס, הָרִי אֵלָיו כְּנוּיִין לְקְרָבָן {יג}. חָרַק {יד} חָרָה, חָרַף, הָרִי אֵלָיו כְּנוּיִין לְחָרָם. נָזִיק {טו} נָזִים, פְּזִים, הָרִי אֵלָיו כְּנוּיִין לְנִזְרוֹת. שְׁבוּתָהּ, שְׁקוּקָה, נָדַר בְּמוֹתָא {טז}, הָרִי אֵלָיו כְּנוּיִין לְשָׁבוּעָה: